

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Wat een mooi thema hebben we vandaag!
Rust.
Heerlijk om daar iets over te mogen zeggen.

Omdat we steeds meer in de vakantietijd zitten,
wil ik mijn preek eens beginnen
met een voorbeeld van rust
toen ik eens op vakantie was in Rome.
Als een echte toerist probeerde ik natuurlijk
zo veel mogelijk te zien.
Vaticaan, de Sixtijnse Kapel en noem maar op.
En zo was ik ook op één van de mooiste pleinen in Rome,
het Piazza Navona.
Met drie grote fonteinen en twee grote kerken.
En daar wilde ik met name de Maria kerk zien,
de Santa Maria del'Anima.

Ik kwam bij die kerk aan,
zo rond een uur of één, 's middags,
op het heetst van de dag!
En wat zag ik tot mijn grote schrik!
"Gesloten van één uur tot drie uur!
Dat betekende twee kostbare uren moeten wachten.
En dat voor een toerist die alles wil zien!
En toch was ik te moe en was het ook te warm
om die twee uur snel op te vullen
met allerlei andere dingen.

En zo besloot ik rustig op een terrasje te gaan zitten
op dat mooie plein in Rome!
Een kopje koffie, een glaasje wijn.
U kent het wel!
En achteraf waren dat mijn twee mooiste uurtjes
in Rome.
Rustig op dat terrasje op dat mooie plein: Piazza Navona.

En toen leerde ik voor het eerst
hoe belangrijk rust is.
En nu zie ik dat in al mijn vakanties
juist de momenten van rust
de meest waardevolle momenten waren.
Zo belangrijk is rust.

Ik geef u nog één voorbeeldje.
Toen ik op het seminarie zat
waren wij natuurlijk de hele dag bezig
met de dingen van het geloof.
De hele dag door les in allerlei
geloofsvakken.
En dan ook nog iedere dag een eucharistieviering
en drie keer per dag gebedstijd in de kapel.

En ik herinner me nog goed
dat ik 's avonds eens doodmoe mijn bed in dook,
nog even mijn avondgebedje deed
en tegen de Heer zei:
"Nou ben ik de hele dag druk geweest
met allerlei dingen van het geloof
en heb ik nog geen seconde de tijd en de rust gehad
om even alleen bij U te zijn!".
Dat was eigenlijk een schok.
En tegelijk ook een leermoment.
Ook hier zag ik weer
hoe belangrijk rust is.

Rust is dus een zaak van tijd.
Maar misschien nog veel belangrijker!
Rust is vooral ook een zaak
om even tot jezelf te komen.
Om de weg naar je hart te vinden.

Jezus zegt het zo mooi in het evangelie:
'Kom nu eens zelf mee
naar een eenzame plaats
om alleen te zijn
en rust daar wat uit.'

In de eerste lezing hoorden we over
slechte herders.
Nu is het voor mij heel makkelijk
om dan naar andere herders te wijzen.
Maar ik kan natuurlijk ook naar mezelf kijken.
En daarom wil ik het eens op één punt toespitsen.
Heb ik, als herder, als pastor,
tijd en rust voor een ander?

Ik heb zeven jaar bij de pastoor van Schagen
in huis gewoond.
Twee herders in één huis.
We aten natuurlijk iedere dag met elkaar,
dronken met elkaar koffie enzovoort.
Maar de momenten dat we echt
van hart tot hart met elkaar omgingen
waren eigenlijk heel zeldzaam.
En die zeldzame momenten
waren natuurlijk wel heel erg mooi.
Maar wel heel zeldzaam.
En dan woon je toch zeven jaar
bij elkaar in huis!

Ik vrees dat u dat allemaal wel
op een of andere manier zult herkennen.
Het is gewoon een kunst
om echt tot rust te komen.
Tijd voor jezelf te vinden
en zo tijd voor een ander te vinden,
tijd te vinden om dicht bij elkaars hart te kunnen komen.
Om herder voor elkaar te zijn.

En weet u wat nu het bijzondere is!
Als je de weg naar je eigen hart kunt vinden
gaat het tot rust komen steeds gemakkelijker.
Bij een retraite vroeg iemand mij eens:
"Ik zou u zo graag eens
mijn hele levensverhaal willen vertellen."
"Maar," zei ze, "daar zult u wel geen tijd voor hebben."
En ik antwoordde heel rustig:
"Ja hoor, ik heb alle tijd!"
"Oh," zei ze enigszins verbaasd,
"dat ik heb bijna nog nooit gehoord!"
Het stelde haar zo gerust!
Iemand, die alle tijd voor haar had.

En weet u wat nu het bijzondere was.
In die rust kon zij ineens haar hele levensverhaal
in een paar zinnen vertellen.
Heel direct.
To the point.
Direct waar het wezenlijk allemaal om ging.
Door die rust kwam de weg naar het hart ineens vrij.
En zo vertelde zij haar hele levensverhaal
eigenlijk in een paar zinnen.
Ziet u:
Rust is niet alleen een kwestie van tijd,
maar vooral een kwestie van het hart.

Dat God ons mag geven
om steeds beter de weg naar ons eigen hart te vinden.
Dan zullen we ook de weg naar
het hart van elkaar kunnen vinden.
En misschien nog belangrijker,
de weg naar het hart van God.
Amen.